

[Marius Buhl.]

hører, kan forhandles som menneskeføde, men det er altsammen noget, der kan behandles i et udvalg, og der vil blive meget at forhandle om.

Den næste ændring findes i § 5, stk. 2, og går ud på at afskaffe 2. kl. stemplet. Den hidtidige ordning har været den, at kød med 2. kl. stempel kun måtte forhandles i de såkaldte 2. kl. butikker. Ordet „2. kl.“ går selvfølgelig ikke på butikkerne, men betyder kun, at de handler med 2. kl. kød og ikke må forhandle andet. Denne ordning er blevet illusorisk. Det blev den vist allerede for år og dag siden. Da kundeindskrivningen kom, kunne disse butikker ikke klare sig med indskrivningen af kunder til dette kød, da leveringen var så ustabil. Man vidste ikke, hvor meget eller hvor lidt man fik. Det har været således, at det 2. kl. kød i det væsentlige er blevet brugt til kødekstrakt, fedtafsmeltning og sådan noget, men man har altså i loven tilladt salg af 2. kl.s kød. Jeg ved også, at man har brugt at dampkoge det og sælge det i kogt tilstand. Jeg har talt med en dyrlæge, som har givet nogle oplysninger om dette, og han sagde, at det blev brugt temmelig meget i sin tid, og vedkommende dyrlæge påstod også, at det var en udmærket fremgangsmåde. Han havde selv som dyrlægestuderende ofte spist dette 2. kl. kød, som var dampkogt og steriliseret, og påstod, at det var akkurat ligeså godt som andet kød. Nu kunne man godt tænke sig, at udviklingen havde ført til, at den ordning var upraktisk. Man kan vanskeligt tænke sig i dag, at folk ville gå hen til en steriliseringsanstalt og købe det færdigkogte kød.

Efter det her foreliggende forslag må kød altså kun stemples som 1. kl. kød, og alt det andet kød skal steriliseres og bruges til fedtafsmeltning og forskelligt andet. Begrundelsen er den, at tuberkulosestilfældene er gået så udmærket ned; det er meget fornøjeligt at se på den sidste tabel, som viser den stærkt faldende kurve med hensyn til tuberkulosebefængte dyr, men der er også en anden kategori — det drejer sig ikke om ret mange dyr —, den kategori, som ikke kan stemples som 1. kl. kød, hvad der, efter hvad kyndige folk påstår, kan skyldes noget, som i og for sig er sundhedstilstanden ganske uvedkommende, således at det ville være meningsløst, at disse dyr ikke skulle kunne bruges til føde. Det drejer sig ikke om store procenteller promilletter, men talmæssigt er det dog temmelig mange dyr, og derfor vil jeg på mit partis vegne tage absolut forbehold på det område, indtil vi i udvalget ser, hvordan spørgsmålet kan ordnes.

Jeg vil gøre opmærksom på, at der er visse bestemmelser i dette lovforslag, som det vil være uhyre vanskeligt at praktisere. I § 7 f. eks. står der, at kød og slagteaffald af søer og orner, der har været benyttet til avl, skal underkastes en trikinundersøgelse. Det er umuligt for en dyrlæge, der skal foretage denne kontrol på et slagteri, at konstatere, om ornen har været benyttet til avl. Han vil ikke kunne udføre den kontrol uden at have en ganske bestemt vægtgrænse at rette sig efter. Og således kan der peges på flere ting. Den, der tilvirker, behandler kødvarer, skal opfylde visse krav for, at varen må sælges i butikkerne, men manden, som står i butikken, kan ikke vide, om disse krav blev opfyldt, da spegepølsen eller, hvad det nu er han sælger, blev behandlet.

Der er meget at se på i et udvalg også vedrørende afskaffelsen af handelen med 2. kl. kød. Vi er jo enige om, at de tuberkulosesmittede dyr spiller en så minimal rolle nu, så for den sags skyld kunne man udmærket godt gå bort fra det, men der er en del andre dyr, som efter disse regler ikke vil kunne stemples med 1. kl. stempel, og som sundhedsmæssigt ikke fejler noget som helst.

Peder Jakobsen: Det foreliggende lovforslag tager sigte på foranstaltninger, som vi vel alle er enige om er nødvendige i et moderne samfund; spørgsmålet bliver blot, hvor strenge disse bestemmelser skal være. Hvad det principielle i lovforslaget angår, er jeg enig med landbrugsministeren om, at kød- og slagteriprodukter skal gå til forbrugerne under de mest betryggende hygiejniske forhold og med garanti for, at det virkelig er den rigtige vare, de får. Jeg er også enig i, at begrebet 2. kl. kød forsvinder af markedet; da det er så ringe mængder, der kommer frem, er det naturligt, at det udgår af handelen, og at det underkastes en særlig kontrol, så det kan forhandles på anden måde.

Hvad bestemmelsen om nødslagtning angår, finder jeg den ændring rimelig, hvor efter den kan finde sted i offentlige slagtehus og private slagterier og andelsslagterier, men som det ærede medlem hr. Marius Buhl sagde, må kontrol af den stedlige dyrlæge være tilstrækkelig, når nødslagtning finder sted i et almindeligt landbrug, selv om man vil sælge varen til sin nabo. Det kan ikke være nødvendigt at påføre de pågældende større udgifter ved at føre disse nødslagtede dyr til kontrol af dyrlægen på det offentlige slagtehus.